

Даниял кітабы — Жүз жетінші бөлім

Пайғамбарлық баяндау: Еробоғамнан Жосияға дейін және ежелгі жолдардың қалпына келтірілуі

Jeff Pippenger
2024-02-29

1844 жылы Құрама Штаттардың протестанттары Миллерит қозғалысынан шегініп, Яһуданың оңтүстік патшалығынан он солтүстік руы бөлініп шыққанда Еробоғамның жалған ғибадат жүйесін енгізуімен алдын ала бейнеленгендей, пайғамбарлық тұрғыдан Бабылдың бір қызы ретіндегі орындарын иеленді. Еробоғамның екі алтын бұзауының бірі Бетел қаласында (мағынасы — «Құдайдың үйі»/Шіркеу), екіншісі Дан қаласында (мағынасы — сот/Мемлекет) тұрды; бұлар Құрама Штаттарды сипаттайтын Шіркеу мен Мемлекеттің жалған жүйесін бейнеледі. Еробоғамның шіркеу мен мемлекетке қатысты жалған жүйесінің барлық элементтері дәл сол Ааронның бүлігінде көрсетілген құрылымның үлгісімен жасалған еді. Осылайша, Еробоғамның жалған ғибадат жүйесі Ааронның жалған ғибадат жүйесінің бір бейнесі болды.

Еробоғамның қолдан жасаған жалған жүйесі Протестантизм алғашқы періштенің қозғалысынан бөлініп шығып, папалық Рим айуанның қызына, яғни оның бейнесіне айналған кезде қолдаған ғибадат жүйесін бейнеледі. Еробоғамның осы жалған жүйесі орнықтырылған сәттің өзінде-ақ Яһудадан келген бір пайғамбар оның құрбандық үстеліне және жалған ғибадат жүйесіне қарсы шықты. 1844 жылы, Римнің қызы ретінде бейнеленген ғибадат жүйесін орнықтырған діннен тайған Протестантизмнің рөлі енді ғана басталған шақта, миллериттер сенім арқылы көктегі киелі үйдің Ең Қасиетті орнына кіріп, сенбіні таныды; осылайша олар Римнің билігінің таңбасын — жексенбілік ғибадатты — әрі қарай ұстануды таңдаған Римнің қыздарына қатысты пайғамбарлық әшкерелеуді білдірді.

Еробоғамға қарсы шыққан Яһуда пайғамбары сол жерде және сол сәтте бір пайғамбарлық айтты.

Сонда ол Жаратқан Иенің сөзімен құрбандық үстеліне қарсы дауыстап: «Ей, құрбандық үстелі, құрбандық үстелі! Жаратқан Ие былай дейді: Міне, Дәуіттің әулетінде Жосия есімді бір ұл туады; сенің үстінде саған арнап хош иісті түтін түтететін биік орындардың діни қызметкерлерін ол құрбан етеді, әрі сенің үстінде адам сүйектері өртеледі»,— деді. Сол күні ол тағы бір белгі беріп: «Жаратқан Ие айтқан белгі осы: міне, құрбандық үстелі қақ айырылып, оның үстіндегі күл төгіліп қалады»,— деді. Патшалықтар 3-жазба 13:2, 3.

Пайғамбарлықта «құрбандық үстелі» сөзінің екі рет қайталануы қамтылған еді. Пайғамбарлықтағы сөздің не сөз тіркесінің қосарлануы екінші періштенің хабарының нышанын білдіреді; осылайша бұл 1844 жылды — екінші періште келіп, протестантизм құлап, Бабылдың қызына айналған уақытты — айқындайды. Сонымен қатар пайғамбар, 1844 жылғы миллершілер сенбі күнінің белгісін танығаны сияқты, бір белгі ұсынды. Келесі

аяттарда Еробоғам пайғамбарға қоқан-лоқы жасаған кезде, оның қолы сал болып қалды; бұл Бабылдың не маңдайға, не қолға күштеп таңылатын таңбасына сілтейді, ал ол рухани түрде қабылданғанда, адамды мәңгілікке мүгедек етеді.

Осы зерттеудің мақсаттары үшін біз пайғамбар алға тартқан мына болжауды қарастырамыз: «Дәуіттің әулетінде Жосия атты бір ұл туады; және сенің үстінде саған арнап хош иісті зат түтететін биік орындардың діни қызметкерлерін ол құрбан етеді, әрі сенің үстінде адам сүйектері өртеледі». Жосия «Құдайдың іргетасы» дегенді білдіреді және Еробоғам өзінің жалған ғибадат жүйесін енгізген тарихтың дәл өзінде қаланған Адвентизмнің негіздерін бейнелейді. Еробоғам орнатқан жалған ғибадат жүйесінің үстіне Жосия жалған ғибадатқа бастамашы болған діни қызметкерлерді жазалайтын еді.

Пайғамбар Жаратқан Иенің Еробоғамның таққа отыруына барған жолымен кері қайтпау және Бетелде ішіп-жемеу жөніндегі бұйрығына мойынсұнбады. Ол Бетелдегі жалған пайғамбардың асын жеген кезде, 1844 жылдан кейін қайтып оралып, 1863 жылғы бүлік арқылы бейнеленген діннен тайған протестантизмнің ілімдері мен жалған пайғамбарлық әдістемелерінен дәм татуды таңдайтындардың басына келетін өлімнің нышаны ретінде көрсетілді. 1863 жылы бүлік шығарғандардың өлім төсегі Бетелдегі жалған пайғамбардың өлім төсегімен бірдей болмақ еді. Діннен тайған протестантизм үшін өлім төсегі 1840 жылғы 11 тамыздан 1844 жылға дейінгі тарих болды; сол кезде Құдайдың бұрын таңдап алған халқы шетке қағылып, Римнің қыздарына айналды. Лаодикеялық адвентизмнің өлім төсегі де 2001 жылғы 11 қыркүйекте құдіретті періште, 1840 жылғыдай, көктен түскен күн мен ұлы жер сілкінісінің сағатының, яғни жуықтап келе жатқан жексенбілік заңды білдіретін уақыттың, аралығы болады.

2001 жылғы 11 қыркүйекте жүз қырық төрт мыңның мөрленуі басталды, әрі періште Иерусалимнің арасымен өтіп, елде (Америка Құрама Штаттарында) және шіркеуде (Лаодикиялық адвентизмде) жасалып жатқан жиіркенішті істер үшін күрсініп, зар илейтіндердің маңдайына таңба қоя бастады. 2001 жылғы 11 қыркүйекте Езекиелдің төрт жиіркенішті ісімен бейнеленген әкелердің күнәлары сол кезде басталған мөрлену үдерісіндегі қазіргі сынақ ақиқаттарына айналды.

1863 жылғы сынақ 1863 жылы қабылданбай тасталған Леуіліктер кітабының жиырма алтыншы тарауындағы «жеті уақыт» арқылы бейнеленген Миллерит қозғалысының іргетастарына қатысты болды. Бұл сынақ кейінгі жаңбырдың тыныштығын табу үшін Еремияның көне соқпақтарына қайта оралуға даяр болу не даяр болмауды қамтыды. 1888 жылғы сынақ Лаодикия қауымына ақсақалдар Джонс пен Уаггонер алып келген хабар еді; бұл сондай-ақ сенім арқылы ақталу туралы хабар болатын.

1856 жылы Лаодикеяға арналған хабар алғаш рет миллериттер қозғалысына келіп жетті, әрі ол «жеті уақыт» туралы ұлғайған нұрмен келді, бірақ Лаодикеяға арналған хабардағы емдік құралдар бейнелейтін тәжірибе де, пайғамбарлық тарих туралы хабар да 1863 жылы теріске шығарылды. Сол тәжірибе «кескіннің» көрінісі деп аталатын аянмен (march) бейнеленді, сондай-ақ «пайғамбарлық тарих» деп аталатын аянмен (chazon) да бейнеленді; екеуі де

теріске шығарылды. Бұл екі аян да 1844 жылғы 22 қазанда өздерінің орындалуын тапқан еді, ал он тоғыз жылдан кейін екеуі де теріске шығарылды, өйткені Иса әрдайым ақырды бастауымен сәйкестендіреді.

2001 жылдың 11 қыркүйегінде 1863 және 1888 жылдардағы бүліктердің сынағы қайтадан сыналатын ақиқатқа айналды, өйткені олардың екеуі де Еремияның ежелгі соқпақтарымен байланысты еді. Сол күні кейінгі жаңбыр туралы хабар келді, әрі 1919 жылдың сынағы да келді, өйткені 1919 жылы пайғамбарлық мән-маңыздың қандай да бір қатыстылығынан айырылған Мәсіх туралы жалған Ізгі хабар қолдан жасалған «тыныштық пен қауіпсіздік» хабары ретінде ұсынылған еді. Аян кітабының он сегізінші тарауындағы құдіретті періште 2001 жылдың 11 қыркүйегінде түскен кезде, бірден үшке дейінгі аяттар орындалды, ал бірден үшке дейінгі аяттар «бірінші дауыстың» хабарын білдіреді.

«Мен Нью-Йорктың алып толқынмен swept away етілуге тиіс екені туралы айттым деген сөз қайдан шықты? Мен мұны ешқашан айтқан емеспін. Мен тек, сол жерде қабат үстіне қабат салынып жатқан зәулім ғимараттарға қарап: “Жаратқан Ие жерді қатты сілкіндіру үшін көтерілген кезде, қандай сұмдық көріністер болады! Сонда Аян 18:1–3-тегі сөздер орындалады”,— дедім. Аян кітабының он сегізінші тарауының бәрі жер бетіне келе жатқан нәрселер туралы ескерту болып табылады. Бірақ Нью-Йоркқа не келетініне қатысты маған нақтылы түрде ерекше нұр берілген жоқ; мен білетінім тек — бір күні ондағы ұлы ғимараттар Құдай құдіретінің бұруы мен төңкеруі арқылы құлатылады. Маған берілген нұр бойынша, мен дүниеде жойқын қирату бар екенін білемін. Жаратқан Иеден шыққан бір сөз, Оның құдіретті күшінің бір ғана жанасуы — сонда осы зәулім құрылыстардың бәрі құлайды. Біз үрейлілігін елестете де алмайтын көріністер болады». Review and Herald, July 5, 1906.

Аян кітабының он сегізінші тарауындағы періште келген кезде, кешкі жауын себелей бастады, әрі Хабаққұк кітабының екінші тарауында бейнеленген «пайғамбарлық пікірталас» басталды. Бұл пікірталас Киелі кітап пайғамбарлығын түсінудің екі әдіснамасы, сондай-ақ жалған және шынайы кешкі жауын хабары туралы болды. Бұл пікірталас Аян кітабының он сегізінші тарауындағы «екінші дауыс» келіп, Құдайдың қазіргі Бабылға қарсы атқарушы сотының басталуын айқындап, Құдайдың өзге отарын Бабылдан шығуға шақырған кезде аяқталады. Екінші дауыстың келуі жүз қырық төрт мыңның мөрлену тарихының аяқталғанын білдіреді; бұл тарих төртінші жиіркенішпен бейнеленген, ал ол, өз кезегінде, жексенбілік заңның жуық арада келуі кезінде Лаодикеялық адвентизмнің төртінші әрі соңғы ұрпағының күнге табынуын бейнелейді.

1844 жылғы есіктің жабылуы мен періштенің түсуінің арасындағы уақыттағы жолдан тайған протестантизмнің өлім төсегі жуықта келетін жексенбілік заңның есігінің жабылуы мен періштенің түсуінің арасындағы уақыттағы Лаодикиялық адвентизмнің өлім төсегін бейнеледі. Яһудадан шыққан пайғамбар Бетелдің өтірікші пайғамбарымен бір қабірге жерленді, ал Жосия патша өз реформасын бастағанда, дәл сол қабірдің алдында тұрды. Аты «Құдайдың іргетастары» дегенді білдіретін Жосия патшаның реформасы Құдай Өзінің ақырғы күндердегі халқын 2001 жылғы 11 қыркүйекте қайтадан іргетастарға бастап әкеле

бастағанда басталды. Оның реформасы ғибадатхананы қалпына келтіру ісі қолға алынғанда басталған еді.

Жосия патшаның он сегізінші жылында патша хатшы Мешуллам ұлы Азалияның ұлы Шапанды Жаратқан Иенің үйіне жіберіп, былай деді: «Бас діни қызметкер Хилқияға бар да, ол Жаратқан Иенің үйіне әкелінген, есік күзетшілері халықтан жинаған күмісті есептеп шықсын. Оны Жаратқан Иенің үйін қадағалайтын жұмыс атқарушылардың қолына тапсырсын; ал бұлар Жаратқан Иенің үйіндегі жұмысшыларға, үйдің ойылған жерлерін жөндеу үшін, ағаш ұсталарына, құрылысшыларға және тас қалаушыларға, сондай-ақ үйді жөндеуге ағаш пен қашалған тас сатып алуға берсін. Бірақ олардың қолына тапсырылған ақша үшін олардан есеп талап етілмеді, өйткені олар адалдықпен істеді». Сонда бас діни қызметкер Хилқия хатшы Шапанға: «Мен Жаратқан Иенің үйінен Заң кітабын таптым»,— деді. Хилқия кітапты Шапанға берді, ал ол оны оқыды. Содан кейін хатшы Шапан патшаға келіп, оған жауап жеткізіп: «Құлдарыңыз үйден табылған ақшаны жинап алып, оны Жаратқан Иенің үйін қадағалайтын жұмыс атқарушылардың қолына тапсырды»,— деді. Сонан соң хатшы Шапан патшаға: «Діни қызметкер Хилқия маған бір кітап берді»,— деп хабарлады. Сосын Шапан оны патшаның алдында оқып берді. Патша Заң кітабының сөздерін естігенде, киімін жыртып жіберді. Патша діни қызметкер Хилқияға, Шапан ұлы Ахиқамға, Михая ұлы Ахборға, хатшы Шапанға және патшаның қызметшісі Асяға бұйырып: «Барып, табылған осы кітаптың сөздері туралы мен үшін, халық үшін және бүкіл Яһуда үшін Жаратқан Иеден сұрандар; өйткені бізге қарсы лап еткен Жаратқан Иенің қаһары зор, себебі ата-бабаларымыз осы кітаптың сөздеріне құлақ аспай, біз туралы жазылғанның бәріне сай әрекет етпеген»,— деді. Патшалықтар 4-жазба 22:3–13.

Жосия есімді баланың туылатыны туралы алдын ала айтылған пайғамбарлық 2001 жылғы 11 қыркүйекті айқындайды; сол күні құдіретті періште түсіп, соңғы күндердегі Өз халқын ежелгі соқпақтарға қайта бастап келді. Сол түсу 1840 жылғы 11 тамызда сол періштенің түсуі арқылы алдын ала бейнеленген еді. Бұл екі түсу де Ислам туралы пайғамбарлықтың орындалуын белгіледі. Аты Аян кітабының тоғызыншы тарауы, он бесінші аятында кездесетін Исламға қатысты уақыттық пайғамбарлықтың орындалуын алдын ала айқындаумен және сол алдын ала айтылған орындалуды жариялаумен байланыстырылатын тарихи тұлға — Жосия.

Аян кітабының оныншы не он сегізінші тарауындағы періштенің екі түсуінің де әрқайсысында «Жосия» есімі белгіленген. Жосия Литч 1840 жылғы 11 тамызда орындалған Ислам туралы хабарды ұсынды, ал 2001 жылғы 11 қыркүйекте Еробоғам тарихында тілалмайтын пайғамбар арқылы алдын ала айтылған Жосия есімді баланың тууы туралы пайғамбарлық Лаодикеялық Адвентизмде орындалды, өйткені періште Өзінің соңғы күндердегі халқын тілалмайтын пайғамбар мен Еробоғамның қақтығысы өз орындалуына жеткен іргетастық тарихқа қайта бастап барды. Киелі кітаптағы куәлік келуге тиісті Жосия жөніндегі алдын ала айтылған хабарды айқындады, ал тілалмайтын пайғамбармен бейнеленген тарих 1844 жылы қайталанғанда, оның есім туралы алдын ала айтқаны тағы да пайғамбарлық баяндауға енгізілді.

2001 жылғы 11 қыркүйекте Яхуда руының Арыстаны Өзінің соңғы күндердегі халқын Еремияның ежелгі жолдарына қайта алып келді; бұл жолдар Келісімнің Хабаршысы 1844 жылғы 22 қазанда кенеттен келіп түскен ғибадатхананы қырық алты жыл бойы тұрғызғанын бейнелейтін еді. Жосия ғибадатхананы жөндеу ісін бастаған кезде Мұсаның қарғысын тапты. Жүз қырық төрт мыңның ісі Ишая арқылы қалпына келтіру ісі ретінде бейнеленеді.

Олар ежелгі қираған орындарды қайтадан тұрғызады, бұрынғы қаңырап бос қалған жерлерді қалпына келтіреді, және көп ұрпақтар бойы қирап жатқан қаңыраған қалаларды жөндейді. Ишая 61:4.

Жосияның ғибадатхананы жөндеп, қалпына келтіру ісі — Ишая Құдайдың соңғы күндердегі халқы жүзеге асырады деп айқындайтын іс, өйткені барлық пайғамбарлар өздері өмір сүрген күндерден гөрі соңғы күндер туралы көбірек айтады. Бұл іс сондай-ақ Езра заманында Бабылдан шыққандар арқылы да алдын ала бейнеленген еді.

Өйткені біз құл едік; соған қарамастан Құдайымыз құлдығымыздың ішінде бізді тастап кеткен жоқ, қайта Парсы патшаларының алдында бізге рақымын көрсетіп, бізге қайтадан жан бітіру үшін, Құдайымыздың үйін қалпына келтіру үшін, оның қираған жерлерін жөндеу үшін, әрі Яхуда мен Иерусалимде бізге қорған беру үшін солай етті. Езра 9:9.

Езра жүргізген іс Бабылдан шыққан кезде жүзеге асты, әрі ол Жосия атқарып жатқан ғибадатхананы қалпына келтіру ісін бейнелейді, Ишая Құдайдың соңғы күндердегі халқына тән деп айқындаған істі білдіреді, және ол 2001 жылғы 11 қыркүйекте басталды. Аян кітабында Жохан да сол істі айқындайды.

Сонда мен көктен естіген дауыс маған тағы да тіл қатып: «Бар да, теңіздің үстінде де, жердің үстінде де тұрған періштенің қолындағы ашық тұрған кішкене кітапты ал»,— деді. Мен періштеге барып: «Кішкене кітапты маған бер»,— дедім. Ал ол маған: «Оны ал да, жеп қой; ол ішіңе ащы болады, бірақ аузыңда балдай тәтті болады»,— деді. Сонда мен періштенің қолынан кішкене кітапты алып, оны жеп қойдым; ол аузымда балдай тәтті болды; ал оны жеп болған бойда, ішім ащы болды. Сонда ол маған: «Сен көптеген халықтар, ұлттар, тілдер және патшалар туралы қайтадан пайғамбарлық етуге тиіссің»,— деді. Содан кейін маған аса таяққа ұқсас бір қамыс берілді; ал періште тұрып: «Тұр да, Құдайдың ғибадатханасын, құрбандық үстелін және оның ішінде ғибадат етушілерді өлше. Бірақ ғибадатхананың сыртындағы ауланы тыс қалдыр да, оны өлшеме; өйткені ол басқа ұлттарға берілген; олар киелі қаланы қырық екі ай бойы таптайды. Ал Мен екі куәгеріме билік беремін, сонда олар жамылғы киіп, бір мың екі жүз алпыс күн пайғамбарлық етеді»,— деді. Аян 10:8–11:3.

Бұл үзіндіде Жохан 1840 жылғы 11 тамызда періште төмен түскен кезде оның қолындағы хабарды жеп қабылдаған, бірақ 1844 жылғы 22 қазандағы ащы түңілуді де бастан кешкен миллериттерді бейнелейді. 1844 жылғы сол ащы түңілу тұсында тұрған Жоханға, Құдайдың ақырғы күндердегі халқының рәмізі ретінде, 1840 жылдан 1844 жылға дейінгі кезеңмен бейнеленген тәжірибені қайтадан қайталауы тиіс екені айтылды; осылайша бұл 2001 жылғы 11 қыркүйекке және жуық арада келетін жексенбілік заңға нұсқайды. Оған: «Сен көп

халықтар, ұлттар, тілдер және патшалардың алдында тағы да пайғамбарлық етуге тиіссін»,— деп айтылды; бұл Аянның он сегізінші тарауында періште төмен түскен кезде бүкіл дүниенің нұрлануын бейнелейді, сол уақытта Аян кітабының оныншы тарауындағы тарих қайта қайталанады — «жол үстіне жол».

Құдайдың соңғы күндердегі халқы қайтадан пайғамбарлық еткен кезде қайталанатын тарихты айқындауға байланысты, Жоханға Құдайдың ғибадатханасын «тұрып өлшеу» бұйырылды. Оның «өлшеуі» нақты түрде айқындалды, өйткені ол 1844 жылға орналастырылған еді, сол жерде оның іші 22 қазандағы түңілуден ащы болды. Оған ғибадатхананы өлшеу айтылды, бірақ ауланы қалдыру бұйырылды; оған ауланың басқа ұлттардың уақытына меңзейтіні, сол кезде олардың ауланы мың екі жүз алпыс жыл бойы таптайтыны хабарланған еді. Мың екі жүз алпыс жыл 1798 жылы аяқталды. Жохан өз өлшеуін 1798 жылдан бастауы және одан бұрынғы мың екі жүз алпыс жылды, яғни рухани ғибадатхана мен рухани Иерусалим аяққа тапталған уақытты, тыс қалдыруы тиіс еді. Ол 1844 жылғы түңілу сәтінде тұрған еді, сондықтан 1798 жылдан 1844 жылға дейін қырық алты жыл болады. Сол қырық алты жыл ғибадатхананы білдіреді.

Жохан, Құдайдың ақырғы күндердегі халқы 1840 жылдан 1844 жылға дейін істегеніндей, қайтадан пайғамбарлық етуге тиіс болған кезде, олар исламға қатысты бір пайғамбарлықтың орындалуы кезінде періште төмен түскен сәтте бастауға тиіс еді. Олардың қайтадан пайғамбарлық ету қызметі ғибадатхананы өлшеу ісін талап ететін еді, ал сол іс “ежелгі жолдарды” зерттеуді білдіретін еді; бұл — 1798 жылы, ақырзаман уақыты басталғанда басталып, 1844 жылғы ұлы түңілумен аяқталған, “ғибадатхана” арқылы бейнеленген тарих еді. Олар Еремияның ежелгі жолдарын зерттеу ісін, яғни Жоханның “қырық алты жылдық ғибадатханасын” зерттеуді бастағанда, Мұсаның қарғысы ғибадатхананың бүкіл жеріне шашылып жатқан үйінді-қоқыстың арасынан табылды, әрі келуге тиіс Жосия туралы алдын ала айтылған сөз орындалды. Жосияның ісі Ишая арқылы да қайтадан айқындалып көрсетіледі:

Сенен тарайтындар ежелгі қираған орындарды қайтадан тұрғызады; сен көп ұрпақтардың іргетастарын қалпына келтіресің; әрі сен «Жарылған жерді жөндеуші», «Тұратын жолдарды қалпына келтіруші» деп аталасың. Ишая 58:12.

Құдайдың ақырғы күндердегі халқы Еремияның «ежелгі жолдары» болып табылатын «мекендеуге арналған соқпақтарды» қалпына келтіруге тиіс еді. Олар Жосия мен Езра дәуірлеріндегі еңбеккерлер жүзеге асырғандай, ежелгі қаңыраған орындарды қайта тұрғызуға тиіс еді. Олар «жолма-жол, жолма-жол» әдіснамасын қолдануға тиіс еді, өйткені олар қырық алты жылдық ғибадатханамен бейнеленген Адвентизмнің іргетастық тарихын жай ғана «көтеріп» қана қоймай, сол арқылы «көп ұрпақтардың іргетастарын көтеруге» тиіс еді. Олар әрбір реформалық қозғалыстың іргетастық еңбек екенін, әрі «жолма-жол, жолма-жол» 1798 жылдан 1844 жылға дейінгі ақырғы күндердің іргетастарын айқындайтынын анықтауға тиіс еді. Олар «жарылған жерді» жөндеуге тиіс еді, ал бұл жарылған жер — ыдыста не қабырғада кейінгі апаттарға жол ашатын алғашқы сызат. Жөнделуге тиіс болған «жарылған жер» — 1863 жылғы бүлік еді.

Жосия 2001 жылғы 11 қыркүйекте келген кезде, Құдайдың соңғы күндердегі халқы Еремияның көне жолдарына қайта оралып, миллериттер тарихын өлшей бастады. Олар «жарықты» тапты. Олар «ескі қираған орындарды» қалпына келтіре отырып, Миллердің түсіндегі асыл тастардың ақиқатын танып білді. Олар, Жосия сияқты, «жеті уақытты» ашып, Левіліктер кітабының жиырма алтыншы тарауының ақиқатын қалпына келтірді, сөйтіп «бұрынғы қаңырауларды» қайта көтерді. Олар Левіліктер кітабының жиырма алтыншы тарауындағы «алғашқы» және «соңғы» қаңырауларды қалпына келтіргенде, бірінің 1798 жылы, ал екіншісінің 1844 жылы аяқталғанын таныды. Осылайша олардың бұрынғы қаңырауларды қайта көтеру ісі ғибадатхананы өлшеуге мүмкіндік берген, Жоханға берілген дәл сол «таяқ» болды.

Яһуда руының Арыстаны Өз халқын көне соқпақтарға қайта алып келді, сонда олар соңғы жаңбыр туралы хабарды таба алсын; ал соңғы жаңбыр туралы хабар — үшінші қасіреттің Ислам туралы хабары. Олар, ақырында, 1843 және 1850 жылдардағы ізашарлық кестелермен бейнеленген Хабаққұқтың екі қасиетті кестесін ашқанда, іргетастың Аян кітабының сегізінші тарауындағы «үш қасіретті» қамтитынын және екінші қасіреттің Миллершіл ғибадатханасы тұрғызылған іргетастық тарихта аяқталғанын көрді. Сонда олар пайғамбарлықтарды үш мәрте қолдану қағидасының түсінігін Яһуда руының Арыстаны алдын ала орнатқанын таныды, осылайша олар Еремияның көне соқпақтарына қайта оралғанда, бірінші және екінші қасіреттердің екі куәгерімен анықталып, орнықтырылған үшінші қасіреттің соңғы жаңбыр туралы хабары болып табылатын «тынығу мен сергітуді» тани алатын болды.

Біз бұл зерттеуді келесі мақалада жалғастырамыз.

«Жау бауырластарымыз бен апа-қарындастарымыздың ой-санасын осы соңғы күндері нық тұруға дайындалатын халықты әзірлеу ісінен бұрып әкетуге тырысуда. Оның китұрқы дәлелдері саналарды осы уақыттың қауіптері мен міндеттерінен алыстатуға бағытталған. Олар Мәсіхтің Өз халқына беру үшін көктен Жоханға әкелген нұрын түкке тұрғысыз деп бағалайды. Олар дәл алдымыздағы көріністер ерекше назар аударуға жеткілікті дәрежеде маңызды емес деп үйретеді. Олар көктен бастау алған шындықты пәрменсіз етіп, Құдай халқын бұрынғы тәжірибесінен айырады да, оның орнына жалған ғылымды береді.

«Жаратқан Ие былай дейді: Жолдарда тұрыңдар да, қараңдар, ескі соқпақтар туралы сұрандар, қайсысы игі жол екенін біліндер де, сонымен жүріңдер». Еремия 6:16.

«Ешкім де сеніміміздің іргетастарын қопарып тастауға ұмтылмасын,— бұл іргетастар біздің ісіміздің бастауында Сөзді дұғамен зерттеу және аян арқылы қаланған. Біз соңғы елу жыл бойы осы іргетастардың үстіне құрылыс жүргізіп келеміз. Адамдар өздері жаңа бір жол таптық және қаланған іргетастан да берігірек іргетас қоя аламыз деп ойлауы мүмкін. Бірақ бұл — зор алдау. Қаланған іргетастан өзге іргетасты ешкім де қала алмайды.»

«Өткен заманда көп адамдар жаңа бір сенім құруға, жаңа қағидаттар орнатуға кіріскен. Бірақ олардың тұрғызғаны қанша уақытқа дейін тұрды? Ол көп ұзамай құлап түсті, өйткені ол Тастың үстіне негізделмеген еді.

«Алғашқы шәкірттерге де адамдардың сөздеріне қарсы тұруға тура келмеді ме? Олар жалған теорияларды тыңдауға мәжбүр болмады ма, содан кейін барлығын орындап болған соң: “Себебі салынған негізден басқа ешкім өзге негіз сала алмайды”,— деп берік тұруға тиіс болмады ма?» 1 Қорынттықтарға 3:11.

«Сондықтан біз сеніміміздің бастауын ақырына дейін берік ұстауға тиіспіз. Осы халыққа Құдай мен Мәсіх тарапынан құдіретті сөздер жіберілді; сол сөздер оларды осы дүниеден, тармақтан-тармаққа, қазіргі ақиқаттың айқын нұрына алып шықты. Еріндері киелі отпен жанастырылған Құдайдың қызметшілері бұл хабарды жариялады. Құдайлық сөз жарияланған ақиқаттың шынайылығына Өз мөрін басты». Testimonies, 8-том, 296, 297.